

การเตรียมความพร้อมเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์

THE PREPARATION TO INCREASE THE COMPETITIVENESS IN THE ACADEMIC OF THE RAJABHAT UNIVERSITIES IN RATTANAGOSIN GROUP

วาสนา สุรีย์เดชะกุล

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม
E-mail : ajanyok@yahoo.com

กระมล ทองธรรมชาติ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

บทคัดย่อ

บทความนี้ได้นำเสนอแนวทางในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์ ซึ่งประกอบไปด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมและมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ซึ่งแนวทางในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านวิชาการต้องเน้นที่การจัดการความรู้และการสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ให้เกิดความหลากหลาย เช่น การพัฒนานวัตกรรม การเพิ่มหลักสูตรที่ทันสมัยได้มาตรฐาน เพิ่มศักยภาพงานวิจัยให้มีคุณภาพสามารถนำผลการวิจัยไปบูรณาการกับกระบวนการเรียนการสอนที่ทันสมัย ตอบรับต่อการเพิ่มศักยภาพให้กับผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ ให้มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาให้ทัดเทียมกับสากลและได้มาตรฐาน เพื่อให้การศึกษาไทยก้าวทันต่อบริบทโลก รวมทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศได้ปฏิบัติตามพันธกิจทั้ง 4 ด้าน คือ การจัดการเรียนการสอน การบริการวิชาการ การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างมีศักยภาพ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและท้องถิ่น สมดังปณิธานของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ : ความสามารถในการแข่งขัน มหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์ การพัฒนาคุณภาพบัณฑิต

ABSTRACT

This paper presents an approach to enhance the competitiveness of the Rajabhat Universities in Rattanakosin group including Suan Dusit Rajabhat University, Suan Sunandha Rajabhat University, Ban Somdejchaopraya Rajabhat University, Pranakorn Rajabhat University, Chandrakasem Rajabhat University and Dhonburi Rajabhat University. The ways to increase the competitiveness in the academic that focus on knowledge management, and the generate of various new knowledges such as the personnel development, the addition of standard modern course, Enhance the quality of research to be integrated with the modern teaching-learning process response to the improvement of the ability for child center. Moreover, can be used as a guide as well as a model for developing

all Rajabhat Universities in the country to be more efficient in the provision of education to international standards. For take Thailand education reach to the global context. Including also promotes the Rajabhat University's mission 4 types namely teaching and learning, academic service, research and maintain art and culture with potential for strengthen the community and local. As the hope of the establish Rajabhat Universities that a university for sustainable local development.

KEYWORDS : Competitiveness, Rajabhat Universities in Rattanaosin group, The development of quality of graduate

บทนำ

ในสังคมฐานความรู้ (Knowledge-based Society) ที่เน้นเรื่องความรู้ ความสามารถของกำลังคน และภูมิปัญญาของประเทศ อันเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของประเทศให้สามารถแข่งขันกับนานาประเทศ (เกษม วัฒนชัย, 2544) จึงเป็นผลทำให้หลายประเทศทั่วโลกหันมาเพิ่มความสำคัญกับการศึกษาในฐานะที่เป็นกลไกหรือเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา ศักยภาพของกำลังคน สังคม และประเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประเด็นสำคัญในการพัฒนาทางการศึกษาต่างมุ่งสู่ การพัฒนาด้านคุณภาพเป็นสำคัญ แนวคิดดังกล่าว สอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ในมาตรา 81 ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า "...ให้รัฐต้องจัดการศึกษา อบรม และ สนับสนุนให้การศึกษาอบรม ให้เกิดความรู้คู่คุณภาพ ปรับปรุง การศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกจิตสำนึกที่ดีที่ถูกต้อง ซึ่งนำไปสู่การจัด ให้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 อันเป็นกฎหมายหลักด้านการศึกษาระดับแรกของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542) ก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงที่มีคุณประโยชน์แก่ประชาชนไทยเป็นอย่างยิ่ง และนับเป็นครั้งแรกที่มีการบัญญัติกฎหมายทางการศึกษาไว้ อย่างชัดเจน หลายประเด็นที่จะนำไปสู่การพัฒนา ศักยภาพ ของคนไทย และส่งผลให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาในทุกระดับชั้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2543)

กระแสการปฏิรูปอุดมศึกษาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ เป็นผลจากความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ

การเมือง สังคม เทคโนโลยี วัฒนธรรม และจากกระแส โลกาภิวัตน์ สถาบันอุดมศึกษาไทยได้รับผลกระทบทั้งทางตรง และทางอ้อมจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ขณะเดียวกัน อุดมศึกษาไทยยังต้องเผชิญกับกระแสกดดันภายในประเทศ และปัญหาภายในสถาบันหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นด้านคุณภาพ การจัดการศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ความเสมอภาค ของการให้บริการและการขาดแคลนงบประมาณ เป็นต้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้การอุดมศึกษาของประเทศไทย มีความจำเป็นต้องเร่งปฏิรูปการศึกษารวดเร็วทันนี้ ทั้งนี้ เพื่อ ก่อให้เกิดคุณภาพในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา อันเป็น กลไกที่สำคัญในการผลิตกำลังคนระดับสูง การวิจัยสร้าง องค์ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศและสามารถ แข่งขันกับนานาประเทศได้ จำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนา คุณภาพทั้งด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับ อุดมศึกษา สามารถเป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพที่จะนำการพัฒนา ประเทศที่สำคัญ คือ ผลจากการประชุมรอบอุรุกวัยทำให้อ องค์การค้าโลก (World Trade Organization - WTO) ประกาศให้อุตสาหกรรมบริการ (Service Industry) ต้องเปิด เสรีในปี ค.ศ. 2002 (พ.ศ. 2545) และประเทศไทยซึ่งเป็นสมาชิก ขององค์การค้าโลก จึงจำเป็นต้องเปิดเสรีอุตสาหกรรม การบริการตามประกาศดังกล่าวนี้ หมายความว่าประเทศไทย จะต้องเปิดเสรีทางการศึกษา เพราะ "การศึกษา" จัดเป็น อุตสาหกรรมบริการประเภทหนึ่ง ซึ่งคาดหมายกันว่า การแข่งขันจะมีมากยิ่งขึ้น นั้นหมายถึงความจำเป็นที่จะต้อง พัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยอย่างเข้มแข็งขึ้นด้วย

อย่างไรก็ตาม ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ในระยะที่ผ่านมาประสบปัญหาวิกฤตทั้งภายในสถาบันและผลกระทบ จากปัจจัยภายนอก สำหรับปัญหาวิกฤตภายในสถาบันราชภัฏ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้ต้องมีการปรับปรุงปฏิรูปการศึกษา คือ สภาพปัญหาการบริหารจัดการภายในบริหารงานภายใต้กรอบของ ความเป็นราชการ ขาดความอิสระคล่องตัว ไม่สามารถรักษา คณาจารย์และบุคลากรให้คงอยู่ในระบบ ตลอดจนการใช้ ทรัพยากรที่ไม่คุ้มค่า เช่น มีความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน ในสถาบัน รวมทั้งคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาไม่สอดคล้องกับ ความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้ และการสร้างองค์ความรู้ ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาประเทศ (สภาสถาบันราชภัฏ, 2545) ส่วนปัญหาจากปัจจัยภายนอกที่เป็นแรงผลักดันให้สถาบัน ราชภัฏจำเป็นต้องปรับเปลี่ยน นั่นก็คือ กระแสโลกาภิวัตน์ การประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความต้องการการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนความจำกัดของทรัพยากร ในการลงทุน เป็นต้น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มาตรา 4 มาตรา 28 และมาตรา 48 ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา คือ กำหนดให้ มหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาวิชาชีพชั้นสูงและค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม และการสร้าง องค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทั้งนี้เพื่อ เป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้กำหนดมาตรฐาน การศึกษา ซึ่งเป็นข้อกำหนดในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริม และกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกัน คุณภาพทางการศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา, 2545) โดยให้มีทั้ง 1) การประกันคุณภาพ ภายใน ซึ่งเป็นการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยจากภายใน โดยบุคลากร

ของมหาวิทยาลัยเอง และ 2) การประกันคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาของมหาวิทยาลัยจากภายนอกโดย สมศ.

ทั้งนี้ในการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นไปในทางที่มี คุณภาพและสามารถแข่งขันทั้งระดับในประเทศและนานาชาติได้ นั้น จะต้องจัดการศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการ สำคัญในการจัดการศึกษาให้มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภท การศึกษา โดยในหมวดที่ 6 ประกอบด้วยระบบประกันคุณภาพ ภายในและระบบประกันคุณภาพภายนอก มาตรา 48 กำหนดให้ หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาให้จัดให้มีระบบการประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพ ภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อ หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อ สาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก ตามมาตรา 49 ซึ่งกำหนดให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำ การประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพ ของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ รวมทั้ง แนวทางการจัดการศึกษาตามที่กำหนดในกฎหมาย ตลอดจน การพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้เป็นบัณฑิตอันพึงประสงค์ (Nohria, 2003: 43-52) เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2558 นอกจากนี้ยังต้องมีการส่งเสริมอัตลักษณ์ที่เป็นจุดเด่นของ มหาวิทยาลัยราชภัฏนั่นก็คือการผลิตและการพัฒนาครูรวมทั้ง บุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู (Huselid, 1995: 635-672) ซึ่งเป็นหนึ่งในพันธกิจที่สำคัญของ มหาวิทยาลัยราชภัฏนั่นเอง

โดยตลอดทศวรรษที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่า การศึกษา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อันจะส่งผลต่อการพัฒนา สังคมและประเทศชาติโดยตรง การศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญและ เป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาคน โดยจำเป็นต้องให้ความสำคัญ กับครู และความเป็นครู เพราะครูเป็นปัจจัยสำคัญในการจัด การศึกษาและกระบวนการเรียนการสอน

ดังนั้น หากมหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นการผลิตและการพัฒนาบัณฑิตวิชาชีพครู ซึ่งเป็นอัตลักษณ์และเป็นพันธกิจที่สำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้มีคุณภาพพร้อมทั้งจัดการศึกษาทั้งระบบให้มีคุณภาพ เช่นนี้แล้วก็เป็นที่เชื่อมั่นได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏจะมีคุณภาพ และสามารถแข่งขันทั้งในระดับประเทศและนานาชาติได้อย่างยั่งยืน ดังที่ปรากฏในงานวิจัยของ รณนีย์ สงสำเภา (2549) ที่พบว่าอาจารย์และบุคลากร ภายในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ภายในองค์กรและมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กร จะทำให้เกิดความต้องการในการพัฒนาตัวเอง ซึ่งนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต

การพัฒนาคุณภาพบัณฑิต

1. ความหมายของบัณฑิต

บัณฑิต คือ ผู้มีปัญญา นักปราชญ์ ผู้ทรงความรู้ โดยคุณลักษณะของบัณฑิตเป็นการลงทุนของสังคม หรือ ชุมชนหรือประเทศชาติ ในปัจจุบันระบบอุดมศึกษายังมีความอ่อนแออยู่มากในการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิต ซึ่งสาเหตุมาจากปัจจัยหลายด้าน เช่น กระบวนการสอนยังมุ่งเน้นการถ่ายทอดความรู้เป็นหลัก เน้นการเพิ่มสารความรู้ แทนที่จะเป็นการสร้างสมรรถนะและปัญญา

2. คุณภาพของบัณฑิต

จากกระแสโลกาภิวัตน์ในปัจจุบัน สถาบันการศึกษาทุกแห่งโดยเฉพาะสถาบันระดับอุดมศึกษาต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสาร การดำเนินงานนโยบายการค้าที่ทั่วถึงกันหมดก่อให้เกิดการแข่งขันกันสูง รวมทั้งการบริการการศึกษาที่อยู่ในยุคของสังคมไร้พรมแดน สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องแข่งขันกันมากขึ้น เพื่อให้สามารถดำเนินภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากสังคม และสามารถปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น

ในสภาพการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ หากไม่มีการเตรียมตัวบัณฑิตให้พร้อมจะทำให้สถาบันอุดมศึกษา บัณฑิต และสังคมโดยรวมล้าหลัง สถาบันระดับอุดมศึกษาจึงต้องคำนึงถึงการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและตรงกับความต้องการหรือความคาดหวังจากสังคม ทบวงมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุน

ให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินงาน ตามภารกิจหลัก 4 ประการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพของคนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพพร้อมทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม และเป็นผู้นำสังคมที่ดี อยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ทั้งนี้ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดวิสัยทัศน์ของบัณฑิตอุดมคติไทยเพื่อสร้างบัณฑิตให้เป็นคนดี มีงานทำ ด้วยคุณธรรมนำคุณภาพ และกำหนดเป้าหมายที่เร่งรัดการพัฒนาบัณฑิตอุดมคติไทย ดังนี้

1) มีการใช้และพัฒนารูปแบบการสอน และการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้มีการปฏิบัติอย่างเหมาะสมในสถาบันอุดมศึกษา

2) มีเครือข่ายการดำเนินงานในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ได้ดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาบัณฑิตอุดมคติไปสู่ความสำเร็จ โดยมีแนวทางต่างๆ ดังนี้

1) กำหนดนโยบายและมีแผนปฏิบัติการที่เป็นรูปธรรม ในการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม

2) กำหนดองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประเมินด้านคุณธรรม จริยธรรม

3) สร้างเครือข่ายการพัฒนาบัณฑิตอุดมคติไทยเพื่อเรียนรู้ร่วมกัน

4) พัฒนาสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม

5) พัฒนาบุคลากรทั้งผู้สอนและผู้เรียนในด้านคุณธรรม จริยธรรม

6) ตรวจสอบติดตามและส่งเสริมให้สถาบันการศึกษา ดำเนินการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาและบุคลากร เพื่อหาแนวทางในการสนับสนุน

ในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยต่างๆ ได้พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาศึกษาทั่วไปที่สอนและแทรกความรู้เกี่ยวกับคุณธรรม และจริยธรรมเพื่อตอบสนองการผลิตบัณฑิตอุดมคติไทย นอกจากนี้ยังได้แทรกความรู้สารสนเทศเบื้องต้นที่จำเป็นและเกี่ยวข้องในการใช้ชีวิตประจำวันของผู้เรียนในหลักสูตรการเรียนการสอนอีกด้วย

3. การผลิตบัณฑิตให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์

สังคมไทยปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และส่งผลกระทบต่อทุกส่วนของสังคมไทย อย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้น นอกจากมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นไทยแล้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏจึงมุ่งผลิตบัณฑิตที่สามารถดำรงชีวิต ประกอบอาชีพในสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงนี้ได้ได้อย่างเหมาะสมอยู่ในโลกปัจจุบันอย่างมีความสุข ด้วยการจัดกระบวนการพัฒนาคุณลักษณะที่จำเป็นของคนรุ่นใหม่ โดยเน้นคุณค่าความสามารถในการเรียนรู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีเหตุผล ความสามารถทางภาษาต่างประเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ความสามารถในการทำงานร่วมกัน การยอมรับความแตกต่างทางความคิด ความเชื่อ ศาสนา วัฒนธรรม มีความรักในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เพื่อนมนุษย์

4. กระบวนการสร้างจิตและพัฒนาบัณฑิต

การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ใช้นวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาบัณฑิต คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยคำนึงถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ เพื่อเป้าหมาย คือ การพัฒนาบัณฑิตที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี ใช้นวัตกรรมความเป็นไทยที่เป็นกัลยาณมิตร มีความเอื้ออาทรต่อศิษย์มุ่งพัฒนาศิษย์ทั้ง ความรู้ เจตคติและทักษะปฏิบัติ

5. การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ การวิจัย และพัฒนาแบบมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างชุมชน นักศึกษา คณาจารย์ โดยบูรณาการการวิจัยและพัฒนาเข้ากับการเรียนการสอน การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างท้องถิ่นและสถาบันการศึกษา โดยผู้เรียน

ได้มีโอกาสเรียนรู้จากท้องถิ่น สังคม จากกระบวนการปฏิบัติโดยใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือเรียนรู้ ชุมชนเป็นห้องเรียน อันจะส่งผลให้บัณฑิตที่จะจบเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

เมื่อมีการเริ่มต้นกระบวนการส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์ ด้วยการพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาให้มีศักยภาพ ก็ต้องหันกลับมามองกลไกที่สำคัญที่จะช่วยสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพให้ ออกไปสู่สังคมได้อย่างสง่างามนั่นก็คืออาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏนั่นเอง ที่จะเป็ปัจจัยสำคัญในการสร้างบัณฑิตที่เพียบพร้อมด้วยความรู้คู่คุณธรรม

ดังนั้นก่อนที่จะพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพก็ต้องมีการพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์ให้มีคุณภาพเพื่อจะได้ช่วยส่งเสริมกระบวนการสร้างความสามารถในการแข่งขันให้สมบูรณ์

6. การพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์

การพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์ ต้องมีการระบุอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ ที่แน่นอนที่สุดต้องมีแผนที่เป็นทางการในการที่จะพัฒนาอาจารย์ ในแผนดังกล่าวจะต้องมีโครงการ และกิจกรรมที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มศักยภาพ และประสิทธิภาพของคณาจารย์ในการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ที่ดี มีกำหนดเวลาและงบประมาณที่จำเป็น เพื่อให้เกิดความกระจำเจ้งในวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจนของการพัฒนา

การพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพของการถ่ายทอดความรู้ที่ดี คณาจารย์ต้องตระหนักถึงโอกาสที่นักศึกษาของตนสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ ซึ่งก็คือการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child Center) นั่นเอง นอกจากนั้นสิ่งที่จำเป็นอีกประการหนึ่งของการพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์ก็คือ การจัดทำโครงการและกิจกรรมเพื่อสนับสนุนให้คณาจารย์ได้ทำการศึกษาค้นคว้าและวิจัย ซึ่งผู้บริหารจะต้องมีนโยบายที่ชัดเจนและมีระบบสนับสนุนการวิจัยที่เหมาะสมแก่อาจารย์แต่ละท่าน รวมทั้งควรมีการสร้างบรรยากาศทางวิชาการโดยวิธีการต่างๆ เช่น จัดให้มีการสัมมนาผลงานวิจัยประจำปี จัดให้มีกิจกรรมความร่วมมือทางด้านวิชาการเพื่อการแลกเปลี่ยน

ความรู้และประสบการณ์ การพัฒนาอาจารย์จึงเปรียบเสมือน การพัฒนาแหล่งน้ำที่จะสร้างความชุ่มฉ่ำและความอุดมสมบูรณ์ ให้แก่ผืนดินของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

ความสำเร็จของการพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์อยู่ที่ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร สายสนับสนุน ในการผนึกกำลังกันในการจัดทำแผน โครงการ และกิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณภาพ (ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2549)

เมื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์ มีปัจจัยนำเข้าที่มีคุณภาพทั้งนักศึกษาและอาจารย์แต่ถ้าหากต้องการเพิ่มความสามารถ ในการแข่งขันให้เต็มศักยภาพยิ่งขึ้นก็ต้องหันกลับมาพิจารณากระบวนการ และกลไกที่ใช้ในการบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์ ซึ่งก็คงปฏิเสธไม่ได้ว่า ทฤษฎีที่สามารถนำมาใช้ใน การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในกลุ่มรัตนโกสินทร์ก็คือทฤษฎีระบบ

การนำทฤษฎีระบบมาใช้ในการบริหารจัดการองค์การ

ทฤษฎีระบบเป็นทฤษฎีการบริหารจัดการองค์การที่นำ ปัจจัยต่างๆ ประกอบเข้าด้วยกันเป็นระบบขององค์การหนึ่งๆ นั้น ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน สามารถส่งผลกระทบถึงกันได้ (อรุณ รักธรรม, 2546) นอกจากนี้ในปัจจุบันนี้ๆ ก็จะต้องมี ระบบเฉพาะภายในของมันเอง ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป จากปัจจัยชนิดอื่นๆ ดังนั้นการนำเอาทฤษฎีระบบเข้ามาใช้ใน องค์การกล่าวโดยสรุป ระบบคือ การรวบรวมส่วนประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันภายใน และมีปฏิสัมพันธ์กันโดยส่วนประกอบ ทั้งหลายนั้นจะร่วมกันทำงานอย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อให้ การดำเนินงานนั้นบรรลุเป้าหมาย และสามารถส่งเสริมความสามารถ ในการแข่งขันของมหาวิทยาลัยราชภัฏขนาดใหญ่ได้อย่างยั่งยืน

ทฤษฎีระบบ (System Theory) มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output)

เมื่อนำทฤษฎีระบบมาใช้ในการบริหารมหาวิทยาลัย ราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์ จะทำให้เห็นว่า ระบบจะเกิดมีขึ้นได้ จากผลรวมของส่วนต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องและทำงาน ร่วมกัน โดยที่องค์ประกอบย่อยของระบบนี้อาจจะเป็นระบบย่อย

อีกหลายระบบที่รวมอยู่ในระบบใหญ่ จะต้องมีความสัมพันธ์ เชื่อมโยงซึ่งกัน และกันไม่ทางตรงก็ทางอ้อม การเปลี่ยนแปลงของ ส่วนใดส่วนหนึ่งอาจจะมีผลกระทบไปยังการทำงานของระบบใหญ่ ในส่วนรวม โดยอาจเป็นการให้ผลที่ดีขึ้นหรือเป็นผลในทาง ตรงข้ามก็ได้ ดังนั้นหากนำทฤษฎีระบบมาใช้ในการบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์ ให้มีประสิทธิภาพ และเป็น การส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันด้านวิชาการของ มหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์นั้น ต้องพิจารณาจาก ปัจจัยนำเข้า คือ

- แผนยุทธศาสตร์
- บุคลากร
- งบประมาณ
- สิ่งแวดล้อม (อาคาร, สถานที่)
- หลักสูตร
- เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT)
- วัสดุ ครุภัณฑ์

และกระบวนการบริหาร คือ

- กลยุทธ์ทางการแข่งขัน
- โครงสร้างองค์กร
- วัฒนธรรมองค์กร
- ภาวะผู้นำ
- การวางแผนกำกับติดตามและประเมินผล
- กระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคล
- กระบวนการเรียนการสอน
- การวิจัย

โดยจะเห็นได้ว่า การบริหารจัดการในมหาวิทยาลัย ราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์ โดยมุมมองของทฤษฎีระบบนั้น จะต้องมีการประสานแหล่งทรัพยากรเพื่อระดมทรัพยากรมาใช้ในการ บริหารจัดการ โดยนำเอาทรัพยากรเหล่านั้นมาประสานกัน เช่น แผนยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ในการแข่งขัน บุคลากร งบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมขององค์กร เป็นต้น เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ต้องพิจารณา ให้เกิดความเหมาะสมกับโครงสร้างของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในกลุ่มรัตนโกสินทร์ ศักยภาพ ความชำนาญและความต้องการ ของบุคลากรด้วย นอกจากนี้ยังต้องมีการติดตามและประเมินผล

แผนงานต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ชัดเจนและเป็นรูปธรรม รวมทั้งมีการเสริมสร้างขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน รวมถึงการพิจารณาความดีความชอบที่โปร่งใสและเป็นธรรม ซึ่งวิธีการต่างๆ เหล่านี้ควรอยู่บนพื้นฐานของหลักการมีส่วนร่วมทั่วทั้งองค์กร (Participation) ที่จะทำให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพ อย่างดีและผลผลิตที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา ผลสำเร็จของการดำเนินงาน ซึ่งในกระบวนการต่างๆ เหล่านี้ ต้องอาศัยข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เป็นระยะๆ ทั้งจากตัวนักศึกษาเอง ผู้บริหาร บุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงและพัฒนาให้เหมาะสมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันอยู่เสมอ

ทฤษฎีระบบจะช่วยให้ผู้บริหารได้มองเห็นภาพรวมของระบบภายในองค์กรของตนทำให้ง่ายต่อการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนในการบริหารงาน

กระบวนการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์โดยใช้กรอบทฤษฎีระบบนี้จะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านวิชาการได้โดยที่มหาวิทยาลัยเองก็ต้องพิจารณาจากการเสริมจุดแข็ง โดยเน้นที่การคัดสรรปัจจัยนำเข้าที่มีคุณภาพ และการพัฒนาบุคลากรกระบวนการบริหารระบบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ปรับแก้ไขจุดอ่อน เช่นการพัฒนางานวิจัยที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถนำไปบูรณาการกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้เห็นว่าการบริหารนั้นทุกส่วนมีส่วนสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบทั้งหมดจากการบริหารโดยใช้ทฤษฎีระบบมาช่วย ทำให้การบริหารจัดการมีความชัดเจน และสามารถขับเคลื่อนองค์กรได้อย่างเป็นระบบ และมีความยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านวิชาการให้กับมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์ และสามารถเดินทางไปสู่ความสำเร็จและเป้าหมายที่วางไว้ได้ดียิ่งขึ้น

สรุป

ตามที่กล่าวมาข้างต้นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์ มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือปัจจัยนำเข้าที่มีคุณภาพ ได้แก่ นักศึกษาและอาจารย์เป็นต้น ประกอบกับการใช้ทฤษฎีระบบในการบริหารงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขันให้มากยิ่งขึ้น

แต่ทั้งนี้ก็ยังต้องมีปัจจัยอื่นๆ ที่มาช่วยส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มรัตนโกสินทร์ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น วัสดุ ครุภัณฑ์ แผนยุทธศาสตร์งบประมาณและสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นต้น

ซึ่งสามารถสรุปเป็นนโยบายในการดำเนินงานเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

1. การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล ซึ่งจะต้องมีการสร้างแรงจูงใจในการทำงานโดยการส่งเสริมให้บุคลากร เช่น อาจารย์ผลิตงานวิจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏได้จริง ส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ โดยมีการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน ซึ่งในส่วนของบุคลากรสายสนับสนุนเอง ทางผู้บริหารก็ต้องมีการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาตนเองด้วย

2. ด้านงบประมาณ มีนโยบายในการจัดทำแผนงบประมาณที่ชัดเจนมีการกำกับติดตามและประเมินผลการใช้งบประมาณที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ โดยงบประมาณส่วนใหญ่ควรใช้ไปกับการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

3. ด้านการบริหาร ส่งเสริมการดำเนินงานที่มีแผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์การแข่งขันที่ชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง บนรูปแบบของวัฒนธรรมองค์กรที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และเป็นเอกลักษณ์เฉพาะแห่ง

4. ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยี ที่ทันสมัยและเหมาะสมต่อองค์กร และกระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารมีนโยบายในการเพิ่มวัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมต่อองค์กรให้เพียงพอต่อการบริหารงาน การปฏิบัติงาน และการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งยังมีนโยบายในการปรับภูมิทัศน์ สร้างบรรยากาศและพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏให้มีคุณภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลงของการจัดการศึกษาในประเทศไทยให้มีมาตรฐานทัดเทียมกับสากล ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและท้องถิ่นตามปณิธานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และที่สำคัญที่สุด คือ การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่

ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ที่จะมาถึงในไม่ช้า เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะแนวปฏิบัติ

1. ผู้บริหารต้องรับทราบวิสัยทัศน์และเข้าใจเกี่ยวกับทิศทางการแข่งขันของมหาวิทยาลัย
2. ผู้บริหารต้องสื่อสารและชี้แจงทิศทางของมหาวิทยาลัยให้กับบุคลากรทุกระดับทราบและนำไปสู่การปฏิบัติ
3. มีการประเมินการรับรู้และประสิทธิภาพของช่องทางการสื่อสารภายในมหาวิทยาลัยเพื่อรับทราบแนวทางในการดำเนินงาน
4. บุคลากรทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ประจำปีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน
5. บุคลากรทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ
6. มีการติดตามและสรุปผลการดำเนินงานเพื่อนำมาปรับปรุงต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- เกษม วัฒนชัย. 2544. **การปฏิรูปการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. 2549. **ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่** (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์รัตนไตร.

รมณีย์ สงสำเนา. 2549. "การเปิดรับข่าวสารจากสื่อกับการพัฒนาสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศของบุคลากรอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สภาสถาบันราชภัฏ. 2545. **แนวทางการติดตามผลการประกันคุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานการศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. **การวิจัยและพัฒนาการประเมินผลภายในของสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: วี ที ซี คอมมิวนิเคชั่น.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2543. **กรอบวิสัยทัศน์และทิศทางแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9**. กรุงเทพฯ: สำนักงาน.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2545. **กรอบแนวทางการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักงาน.

อรุณ รักธรรม. 2546. **ทฤษฎีองค์การ : ศึกษาเชิงมนุษย์สัมพันธ์**. กรุงเทพฯ: หจก.สหายบล็อกและการพิมพ์

Huselid, M. 1995. The Impact of Human Resource Management practices on Turnover, Productivity, and Corporate Financial Performance. *Academy of Management Journal*. 38(3), 635-672.

Nohria, N., W. Joyce, and B. Roberson. 2003. What Really Works. *Harvard Business Review* (July): 43-52.

>> **วาสนา สุริย์เดชะกุล**

สำเร็จการศึกษาปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) จากมหาวิทยาลัยสยาม ปี พ.ศ. 2548 ปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.) จากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปี พ.ศ. 2545

ปัจจุบันทำงานในตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการสังคม และผู้ช่วยคณบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

>> **ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ**

สำเร็จการศึกษาปริญญาเอก Ph.D. (Government & Foreign Affairs) มหาวิทยาลัยเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา, M.A. (Government) Oberlin, Ohio สหรัฐอเมริกา ปริญญาตรีรัฐศาสตรบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์และคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม